

POSTANOWIENIE

28 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 28 sierpnia 2025 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 17 lutego 2022 r., I ACa 213/19,
w sprawie z powództwa H.I. i B.D.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

- 1) umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2) znosi wzajemnie koszty postępowania kasacyjnego;**
- 3) przekazuje wniosek pozwanego o zwrot połowy uiszczonych
opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi
Apelacyjnemu w Warszawie.**

(A.G.)

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 17 lutego 2022 r., sygn. akt I ACa 213/19, wydanego w sprawie o zapłatę z powództwa H.I. i B.D..

Postanowieniem z 24 marca 2023 r., I CSK 4449/22, Sąd Najwyższy przyjął skargę kasacyjną do rozpoznania.

W piśmie z 3 czerwca 2025 r. pełnomocnik pozwanego (skarżącego banku), powołując się na zawartą między stronami ugodę pozasądową (porozumienie kompensacyjne), złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego. Jednocześnie zawnioskował o wzajemne zniesienie kosztów procesu, wskazując, że strony w porozumieniu kompensacyjnym wprost zadeklarowały zamiar złożenia zgodnych wniosków w tym zakresie. Dodatkowo wniósł o zwrot na rzecz pozwanego połowy opłaty sądowej od skargi kasacyjnej, wskazując dane odbiorcy. Zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c., odpis pisma został doręczony pełnomocnikowi powodów za pośrednictwem operatora pocztowego.

Pismem datowanym na 6 lipca 2022 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 23 czerwca 2025 r., pełnomocnik powodów, odnosząc się do cofnięcia skargi kasacyjnej przez pozwanego, oświadczył, że cofa wniosek powodów o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych – zarówno na wypadek odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jak i jej rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia skargi kasacyjnej przez pozwanego, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli. Skutkuje ono koniecznością umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 104 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając oświadczenia stron. Pozwany wskazał, że strony zawarły pozasądowe porozumienie kompensacyjne, w którym zadeklarowały wzajemne zniesienie kosztów postępowania kasacyjnego. Choć treść tego porozumienia nie została przedłożona, powodowie nie zakwestionowali twierdzeń pozwanego ani nie

sprzeciwili się wnioskowi o zniesienie kosztów. Co więcej, pełnomocnik powodów cofnął wniosek o zasądzenie kosztów procesu, co można traktować jako dorozumiane potwierdzenie zgodnego stanowiska stron. W tych okolicznościach, przy braku sporu co do faktu zawarcia porozumienia oraz zgodnych oświadczeniach stron, Sąd Najwyższy uznał za zasadne zastosowanie art. 104 k.p.c., który – poprzez art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. – znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku zawarcia ugody (także pozasądowej), koszty procesu znosi się wzajemnie, o ile strony nie postanowiły inaczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2024 r., II CSKP 568/23).

W zakresie wniosku pozwanego o zwrot połowy uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej, uwzględniono załączony do akt dowód jej uiszczenia (k.947) z oddziału finansowego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Wniosek ten przekazano do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie jako sądowi, który pobrał daną opłatę, zgodnie z art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 2257)

(A.G.)

[SOP]